

Bijbelse hulpverlening en adviezen zonder financiële drempels

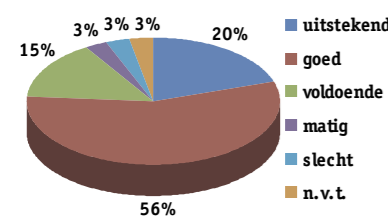
Graag richt ik mij met een woord van dank tot alle donateurs en relaties van Stichting Schuilplaats. Zij zijn het immers die het al ruim 28 jaar mogelijk maken dat Schuilplaats hulp kan verlenen in nood, zonder financiële drempels. Iedereen kan bij ons aankloppen voor hulp zonder dat er direct sprake is van 'een verplicht hulpverleningstarief'. Onze doelstelling is om dat - zolang als het mogelijk en verantwoord is - vol te houden.

Soms kan de nood groter zijn dan het in eerste instantie lijkt of dan je denkt. Daarbij denk ik vol huiver aan wat een aantal weken geleden in Staphorst is gebeurd. Waarbij de psychische nood van een moeder zo groot was dat dit

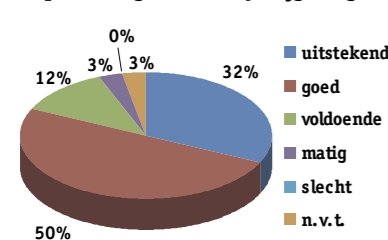
de dood van haar kind betekende. Voor deze grote nood en deze daad zijn geen woorden. Hier past enkel en alleen gebed: Heere, help! Hoe lang duurt het nog voordat U wederkomt! Gebed voor ons naaste in nood. Gebed voor de hulpverleners die zomaar plotseling voor de meest ingrijpende noodsituaties geplaatst worden. Dat wij steeds opnieuw ons vertrouwen op de Heere God stellen. Jesaja geeft het aan ons door: "Maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen." Nogmaals hartelijk dank en wij weten dat het de Heere God is die de harten neigt. Hij heeft de blijmoedige gever lief. Wij vertrouwen erop dat wij in het jaar 2008 ook op financieel gebied niet beschaamd uitkomen.

Een dikke 8 voor de hulpverlening!

Hoe beoordeelt u het resultaat van de hulpverlening?

Hoe waardeert u de wijze waarop de hulpverlening hierin heeft bijgedragen?

Stichting Schuilplaats onderzoekt al een aantal jaren systematisch de tevredenheid over de hulpverlening onder de cliënten. Bij afronden van de hulpverlening krijgt de cliënt een cliënttevredenheidsonderzoek mee naar huis, wat zij ingevuld weer retour kan zenden. Stichting Schuilplaats krijgt hierdoor inzicht in de waardering van de cliënt. De feedback van de cliënt helpt ons om de hulpverlening continu te verbeteren. In het overzicht kunt u lezen hoe onze cliënten in het afgelopen half jaar de hulpverlening hebben gewaardeerd.

Gemiddelde cijfer waarmee de cliënt de instelling als geheel waardeert: 8,2 !

Stichting Schuilplaats is blij en dankbaar voor het resultaat en neemt de verbeteringsuggesties van cliënten graag ter harte.

Per 1 september is Marleen van Dommelen (22 jaar) werkzaam als maatschappelijk werker bij het Schuilplaatssteam van het hoofdkantoor in Veenendaal. Marleen heeft aan de CHE de studie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (MWD) afgerond en is nu begonnen aan de deeltijdstudie Psychologie.

Een nieuw Schuilplaats-gezicht in Veenendaal!

Colofon

24e jaargang, september 2008, nr. 3

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

mevr. H.M.J. de Vries
MATCH communicatie & projecten
dhr. P.J. Versloot

Aan dit nummer werkten verder mee:

mr. J.W. van Dommelen
mevr. M. Vlasblom
dhr. H. Rebel

Fotografie

Foto's bij hoofdartikel: mevr. B. Meijer
Foto pagina 3: dhr. H. Visser, RD

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Postbus 7

3900 AA Veenendaal
T (0318) 526123
F (0318) 553477
E info@stichtingschuilplaats.nl
I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

Drs. W.J. van Duijn (voorzitter),
Katwijk; ing. H.E.J. Boon
(penningmeester), Gouda; dhr. R. Geluk,
Ermelo; dhr. P.J. Versloot, Apeldoorn;
Dhr. H. de Vries (secretaris), Apeldoorn;
W.S. van Wetten (algemeen adjunct),
Nieuw-Beijerland.

Schuilplaats

september 2008, nr. 3

Nieuws

In dit nummer:

- Werkboek M/V gaf huwelijk Jaap & Eva nieuwe impuls
- De scherven na de scheiding
- Een dikke 8 voor de hulpverlening!

Eva (30) en Jaap (38) leerden elkaar kennen op een jongerenkamp van de kerk. Jaap ging mee als leiding, Eva als deelnemster. Niet lang na het kamp kregen ze verkering. Eva: "Ik was zestien en Jaap vierentwintig. Ik vond het geweldig dat hij verliefd om me werd." Inmiddels zijn ze elf jaar getrouwd en hebben ze drie kinderen van zeven, vier en twee. Na een paar jaar huwelijk klopte het stel bij Stichting Schuilplaats aan voor hulp omdat hun relatie niet 'liep'. Ze doorliepen het Werkboek M/V en blikken nu terug op het hulpverleningstraject.

"Onze verschillen vullen elkaar nu juist aan!"

Met welke verwachting begonnen jullie aan het huwelijk?

Eva: "Ik had een pijnlijke en eenzame jeugd, zonder veiligheid. Onbewust zocht ik die warmte en veiligheid bij Jaap. Hij bood mij wat ik in mijn thuissituatie had gemist."

Hoe kwamen jullie tot het punt om hulp te gaan zoeken?

Eva: "Toen we ons aanmeldden bij Stichting Schuilplaats 'liep' de relatie niet. Ik verwachtte veel van Jaap, zoals aandacht en warmte. Jaap bood dat in mijn ogen niet, wat ik hem ging verwijten. Dit gaf nog meer verwijdering.

Jaap trok zich terug, de communicatie verliep stroef en de intimiteit was geschaad. Ook in seksueel opzicht: ik kon mij echt niet geven als ik mij niet dicht bij hem voelde."

Jaap, wat betekende Eva's reactie voor jou?

"Ik voelde me schuldig. Ik kon Eva niet geven wat ze nodig had en had het gevoel dat ik alles fout deed. We hadden dezelfde zorgen, maar Eva ging er zo anders mee om: zij deelde haar zorgen met haar zus en wilde erover praten. Ik had behoefte aan seksueel contact, ook al was de

>>

>>

relatie en communicatie op dat moment echt niet optimaal. Dat Eva dat niet wilde, voelde voor mij als een afwijzing en bevestigde mijn gevoel dat ik het niet goed deed.”

Hadden jullie problemen betekenis m.b.t. het geloof?

Eva: “We begrepen elkaar ineens niet meer in de geloofs-beleving. We zaten samen in de kerk, maar spraken er thuis verder niet over door. Jaap was kerkelijk heel actief en dat was iets wat me in Jaap aantrok toen we elkaar leerden kennen. Maar ineens ging dat mij irriteren: als je nog wat tijd en energie over hebt, besteed dat dan aan mij en de kinderen!”

“Het was voor mij zó verhelderend! Bepaalde dingen horen dus typisch bij mannen of vrouwen.”

Hoe zag de begeleiding van Stichting Schuilplaats er uit?

Eva: “Tijdens het eerste gesprek hebben we het gehad over onze gezinnen van herkomst en de verwachtingen en behoeften die we daardoor van elkaar hadden. Ik kon alleen maar boos worden op Jaap en hem verwijten wat hij allemaal niet deed. De boosheid kwam voort uit mijn gemis van vroeger. Ik leerde dat ik door deze boosheid en irritatie juist niet kreeg wat ik wilde. Ik zocht troost, maar de maatschappelijk werker legde uit dat je een boos kind niet op schoot trekt. Een verdrietig kind wordt getroost en eigenlijk was ik heel verdrietig. Met mijn verdriet kon Jaap iets, met mijn boosheid niet. Ik heb geleerd om mijn wensen te uiten in plaats van mijn eisen.”

Jaap: “We zijn met het Werkboek M/V aan de slag gegaan. Thuis deden we samen oefeningen om verschillen en overeenkomsten te inventariseren en keken we wat voor invloed dit had op onze relatie en communicatie.”

Was dit behulpzaam voor jullie?

Eva: “Het was voor mij zó verhelderend! Bepaalde dingen horen dus typisch bij mannen of vrouwen.”

Jaap: “Er werd sterk gekeken naar wat ons verbindt. Verschillen kunnen op sommige momenten leiden tot verwijdering, maar wij werden gestimuleerd om na te denken hoe verschillen juist een aanvulling kunnen zijn. Ik begrijp nu bijvoorbeeld waarom bij Eva pijn uit het verleden boven komt.”

Dat is typisch iets wat bij vrouwen hoort. Net zoals het feit dat zij altijd over alles wil praten en mijn steun en bevestiging nodig heeft en niet mijn goedbedoelde oplossingen. *Eva:* “Ik heb geleerd dat mannen hun problemen verwerken door zich emotioneel terug te trekken en te zwijgen. Mannen lossen liever eerst zelf de problemen op.”

Wat was voor jullie de meerwaarde van christelijke hulpverlening?

Jaap: “In het begeleidingstraject spraken we regelmatig over Genesis 2 en 3. Man en vrouw zijn beiden geschapen naar Gods beeld, beiden uniek en zo verschillend. ‘Een hulpe, die als tegen hem over ware.’ We werden gestimuleerd om samen vanuit Gods Woord aan het werk te gaan met de thema’s uit het werkboek.”

Wat is het belangrijkste dat jullie hebben geleerd?

Eva: “Eerlijk gezegd was ik wel eens bang dat de verschillen en de gevolgen in de communicatie tot een breuk in ons huwelijk zouden leiden. Voor mij was het heel verhelderend dat bepaalde verschillen er gewoon bij horen. Door thuis aan de opdrachten te werken, reserveerden we tijd voor elkaar en kwamen we ook weer in gesprek.”

Hebben jullie tot slot nog tips voor andere stellen die overwegen om hulp te zoeken?

Jaap: “Het is heel frustrerend als je wel aanvoelt dat je elkaar niet begrijpt maar je het niet goed onder woorden kunt brengen. Ik zou stellen adviseren om de verschillen in dit werkboek door te nemen, ook als er helemaal geen verstoringen in de onderlinge communicatie of relatie zijn! Zo kun je zorgen dat verschillen leiden tot aanvulling en niet tot verwijdering.”

De namen in dit artikel zijn op verzoek van betrokkenen gefingeerd. De mensen op de foto’s hebben geen relatie tot het onderwerp. De casus komt uit de praktijk van Stichting Schuilplaats.

Werkboek mannen en vrouwen: wat staat erin?

Omdat mannen en vrouwen verschillend zijn, is het van groot belang te weten wat deze verschillen zijn en hoe dat in de communicatie tussen beiden van invloed kan zijn. Het Werkboek mannen en vrouwen dat Stichting Schuilplaats heeft ontwikkeld, behandelt zes hoofdthema’s waarin deze verschillen worden uitgediept:

1. algemene verschillen tussen mannen & vrouwen
2. verschillen in emotionele behoeften
3. verschillen in taal
4. verschillen in intimiteitcyclus en golfcyclus
5. verschillen in omgaan met conflicten
6. verschillen in seksualiteitsbeleving

Voor meer informatie over het Werkboek mannen en vrouwen kunt u bellen met een medewerker van het hoofkantoor van Stichting Schuilplaats in Veenendaal (zie colofon).

Soms leidt het zoeken van hulp niet tot het voorkomen van een breuk tussen twee echtelieden. Als het voornemen om te scheiden helaas toch een feit wordt, komen daar ook praktische en juridische zaken bij kijken. We ontmoeten een man uit de praktijk: mr. J.W.A. van Dommelen, advocaat in Veenendaal.

Foto RD

Wat doet een bemiddelingsadvocaat? De scherven na de scheiding

Hoe ziet u echtscheidingen ontstaan?

“Problemen in een huwelijk ontwikkelen zich bijna altijd als een veenbrand: wederzijdse irritaties groeien tot aanvaringen die steeds heftiger worden en onderlinge liefde en genegenheid doen opdrogen. Als uiteindelijk één van beide ook de huwelijksrouw niet meer kan opbrengen, al of niet omdat er een derde in het spel is, komt de zaak vaak pas naar buiten. Eerst in de familiekring, dan in de kring van de kerkgemeenschap en ten slotte ligt het scheidingsvoornemen op straat.”

Met welke partijen krijgt men vervolgens van doen?

“Rond deze problemen cirkelen allerlei betrokkenen: familie, vrienden, de predikant of de ouderling. Allemaal proberen ze raad te geven en richting te wijzen. Soms helpt dat en wordt een nieuwe poging ondernomen het huwelijk te redden, als het even kan samen met deskundigen zoals maatschappelijk werkers en psychologen. Maar helaas lukken deze herstpogingen niet altijd. Die scheiding komt er ook als één van beiden van mening is dat het huwelijk ‘duurzaam is ontworcht’, de enige juridische scheidingsgrond in Nederland. De enkele stelling dat er duurzame ontworcht is, maakt het voor de rechter in Nederland voldoende om de scheiding uit te spreken.”

Welke vormen van scheiden zijn er, juridisch gesproken?

“Het is niet algemeen bekend dat er in Nederland twee scheidingsmogelijkheden zijn die door de rechter kunnen worden uitgesproken:

- de scheiding van tafel en bed
- de echtscheiding

De scheiding van tafel en bed is een scheidingsvorm die niet veel gebruikt wordt. Het huwelijk als zodanig blijft in stand, maar er wordt een juridische situatie gecreëerd die veel doet denken aan echtscheiding: het vermogen wordt verdeeld, de alimentatie wordt geregeld en er wordt bepaald bij wie de kinderen gaan wonen. Deze scheiding van tafel en bed kan permanent blijven en kan een ‘goede’ oplossing zijn in situaties waarin er vanuit de christelijke levensovertuiging geen vrijmoedigheid bestaat om het huwelijk te beëindigen of in situaties waarbij toch nog uitzicht bestaat op verzoening.”

Heeft elke partner een eigen advocaat nodig?

“In de praktijk kiezen steeds meer mensen ervoor naar één (bemiddelings-)advocaat te gaan. Twee belangenbehartigers is meestal duurder en grimmiger en steeds meer mensen begrijpen dat hun relatie onderling erg belangrijk blijft voor de kinderen waar ze samen verantwoordelijk voor blijven. Er zal tussen de gescheiden ouders steeds contact moeten zijn: bij verdrietige gebeurtenissen (zoals het overlijden van opa of oma) en bij hoogtepunten (zoals verjaardagen), waar ze geen van beiden willen ontbreken. Het is van het grootste belang dat ouders een scheiding samen proberen te regelen en daarbij maatwerk krijgen van een bemiddelingsadvocaat.”

Wat moet er zoal worden geregeld als ouders toch besluiten uit elkaar te gaan?

“Van alles! Wie gaat waar wonen? Kunnen we afspraken maken over de opvoedingsstijl? Hoe gaan we de zondagen inrichten? Waar moeten we van leven? En hoe verdelen we de bezittingen en de schulden? Een complex van zakelijke aspecten die sterk verbonden zijn met allerlei emoties. Die kluwen haalt de bemiddelingsadvocaat samen met partijen uit elkaar en maakt samen met hen een convenant: een spoorboekje voor de toekomst.”

In een volgend artikel hopen we de problematiek rond kinderen van gescheiden ouders verder uit te diepen.